

Τα Χριστούγεννα ήρθαν και φέτος στο σχολείο μας!

Μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικοί του συλλόγου μας γέμισαν πακέτα και σάκους με δώρα, παιχνίδια, βιβλία και κυρίως με πολλή αγάπη! Αποδέκτες; Το Ε.Ε.Ε.Κ Τυμπακίου αλλά και το Ίδρυμα Καλυβιανής.

Κατά την επίσκεψή μας εκεί γνωριστήκαμε με εκπαιδευτικούς και παιδιά και ανταλλάξαμε ευχές και πολλές αγκαλιές! Μάθαμε πολλά και νιώσαμε όλοι μας πιο «γεμάτοι»!

Σας ευχαριστούμε ολόψυχα για τη φιλοξενία και ευχόμαστε σε όλους καλές γιορτές με υγεία, αγάπη και δύναμη στο σημαντικό έργο που επιτελείτε!

<https://sway.office.com/hcivq8pi5XBGyufH?ref=Link>

[Χριστουγεννιάτικα Δώρα του Λυκείου Αγίας Βαρβάρας προς τους Μαθητές του Ε.Ε.Ε.Κ Τυμπακίου \(office.com\)](#)

Από τη δράση αυτή κατέθεσε την εμπειρία της η μαθήτρια Καμπιτάκη Χρυσάνθη

«Φτάσε όπου δεν μπορείς»

Πριν από μερικές ημέρες το σχολείο μου, το Γενικό Λύκειο Αγίας Βαρβάρας στα πλαίσια Χριστουγεννιάτικων εορταστικών εκδηλώσεων αποφασισε να διοργανώσει μια προσφορά αλληλεχούς συλλέγοντας διάφορα ρούχα και παιχνίδια τα οποία δόθηκαν σε παιδιά και οικογένειες που έχουν ανάγκη.

Πρώτος μας προορισμός το Ε.Ε.Ε.Ε.Κ. Τυρνακίου. Φτάνοντας εκεί, παιδιά και εκπαιδευτικοί μας υποδέχτηκαν με το πιο λαμπερό χαμόγελο. Εκείνη την στιγμή συνειδητοποίησα ότι είπα χιωρίσει τα πιο χαυιά παιδιά στον κόσμο. Τα αγγελούδια μας, όπως τα αποκαλώ. «Φτάσε όπου δεν μπορείς» λέει ο καζαντζάκης και από ότι φαίνεται αυτά τα παιδιά το έχουν καταλάβει καλύτερα από όλους μας καθώς είναι παιδιά με δύναμη ψυχής, παιδιά μαχητές, παιδιά που ανεξάρτητα από τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν συνεχίζουν τον αγώνα τους για ένα καλύτερο αύριο. Παιδιά που μας είπαν: «Σας ευχαριστούμε πολύ!» όταν τους μοιράσαμε τα δώρα τους και το πρόσωπο τους κυριολεκτικά έλαμνε από χαρά.

Αυτά τα παιδιά, είναι που μας θυμήσαν ότι η ζωή μετρείται σε χαμόγελα, αγαπές και αγάπη και όχι σε βαθμούς, κινητά τηλέφωνα και αυτοκίνητα. Μας θυμήσαν πόσο άδικοι χιγόμαστε μερικές φορές απέναντι στην ζωή, απέναντι στον εαυτό μας. Πόσες φορές ενώ έχουμε τα πάντα θέλωμε ακόμα περισσότερα; Πόσο μαχιμοί είναι οι άνθρωποι που παίρνεται με τα απλά και καθημέρινα πράγματα, που οι προσδομίες τους συμβιβάζονται με τις ικανότητες τους. Πόσο μαχιμά είναι αυτά τα παιδιά που με ένα λουτρινο αρκαδάκι γιγθουν στα στα χέρια τους κρατουν τον κόσμο όλο και να σας πω ένα μυστιό, είναι τα πιο ευτυχιόμενα παιδιά στον κόσμο. Είναι η αιτία που ο κόσμος μας είναι ακόμα ζωντανός καθώς η σιέψη τους είναι μονάχα να μας κάνουν χαρούμενους, και μπορώ να σας πω ότι το κάνουν με επιτυχία.

Δεν χρειάζονται πολλά πράγματα, ένα χαμόγελο τους, είναι αρκετό για να ξεχυλίσει την ψυχή σου από ευχλωμοσύνη.

Χρυσάνθη Καμπιτάκη

Μαθητές και εκπαιδευτικοί είπαν τα κάλαντα στον πολιτιστικό σύλλογο και στο Κέντρο Υγείας

